

Ku stas: Mis sa siin teed Juhhan! tüs meie hobbo sed on?

Juh han: Ku s nad on? efs war ras war ras tand neid ärra.

Ku st.: Tulle appi, fuddas ta neid wöis war ra stada, kui sa isse jures ollid?

Juh.: Enna wäratasi nattuse jurest ärra min neima förvalisse paila, asja aiamu, seddamaid wiis waenslane hobbo sed metsa.

Ku st.: Kuddas temma päwa aego julges war ra stada rahva nä hhes?

Juh.: Minne tüssi ta käest, seäl ta julges.

Ku st.: Ei Juh han, ei se wist nenda olnud, tunnista ülles, fuddas se olli.

Juh.: Mis seäl tunnistada? se önnetus on sündinud.

Ku st.: Mis ellajas se siin maas on? meie wanfre ees!

Juh.: Ets se olle warga hobbone.

Ku st.: Ku s se war ras isse on?

Juh.: Ets ta läind omma teed.

Ku st.: Sa lasssid tedda ärra minna, mis sa tedda finni ei wötnud?

Juh.: Ma ei näind tedda mitte; ma ollin isse förval. Ets sa siis ei moista, mis ma sulle rä gin.

Ku st.: Kül ma möistan; ma möistan ka, et siin üks tömber asji on sündinud.

Juh.: Tulle oita sedda riasso ülles kergitada.

Ku st.: Ei minna lät ta fulge panne, se on jo sibbi pärrast.

Juh.: Wötta valjastej finni, katsume ehl same tedda jassule.

Ku st.: Ei wend, mo südda ei haka peäle. Tulleb aeg ta föngab meic lätte ärra, mis meie siis teme?

Juhhani südda sai täis, wöttis looga fätte, ja wirrutas waese hoaboselle möda reit hea paugu; hobbone tahtis kül ülles töösta, agga ei suutnud. Küllamehhed tullid nüüd teik watama, mis immetego seäl tehhaesse. Üls andis sedda, teine teist nöuu, ja näöllejid lui soarmad rojo kallal. „Allame ühtla si aowama“, hüidsid mitto heäst forraga: „üls wöttab sabbast, teine rinnust, loomas peast finni, ja teised törjuwad pitsadega, kül ta siis wigguri meister, jalla peäle saab. Se nähhalse wenne hobbone ollewad, ta on frutissid täis; mund wigga tal pölse ühtegi.“ Igga mees läks omma fohta orwama, Juh han isse alkas sabbast finni. Roh, loeme nüüd: rass, wa, tri! — ja Juh han selliti mahha, jallad püsti taewa pole. Sedda naeru ja sedda mönnu, mis nüüd forraga lahti pahwatas! olli ka kül naero väär. Hobbosel pölnud jo sabba ollemas, paljas roog ja mönni tups lühikessi farwa fulges; se sabba mis Juh han ärra tömmas, olli paelaga roo fulge finniseotud. Ku stas la en-